

درنگی بر صدور نخست کاری رئیس جمهور

علی قادری

رئیس جمهور غنی در روز مراسم تحلیف خود سخنرانی طولانی و در عین جذاب ارائه نمود. دسته بندی و اولویت بندی او در سیاست داخلی و خارجی او را متفاوت از رئیس جمهور کرزی نشان می داد. به باور اکثر شهروندان کشور، اولویت بندی های در سیاست داخلی و خارجی بیانگر فهم و درایت او از سیاست و مناسبات قدرت بود. صحبت های رئیس جمهور غنی امید های زیادی را در دل شهروندان این کشور کاشت و زنده کرد. روند طولانی انتخابات امید شهروندان را پژمرده بود. امید را می شد در چهره های شهروندان در بازار دید. جنب و جوش اندکی که در بازار مشاهده می شد بیانگر همان امیدی بود که رئیس جمهور به مردم داده بود. حال صد روز از به کرسی نشستن رئیس جمهور غنی می گذرد، سوال این است که آیا رئیس جمهور غنی پایبند به سخنان خود بوده است و توانسته است شهروندان افغانستان را نسبت به آینده امیدوار کند. نوشتار کنونی در صدد بررسی صد روز نخست کاری رئیس جمهور غنی می باشد.

نوشتار کنونی به صورت مشخص کار های رئیس جمهور را به دو دسته ناکامی ها و موفقیت ها دسته می کند و کار های او را تلاش می کند بر محور همین دسته بندی بررسی کند.

اول: رئیس جمهور سخن از گماشتن افراد متخصص و شایسته در ادارات زده بود. او در مناظرات تلویزیونی، سخنرانی هایی که در ولایات مختلف کشور داشت به این مسئله بار ها اشاره داشت. اکنون که صد روز از به کرسی نشستن او می گذرد، تنها به این مهم پرداخته نشده است بلکه

رئیس جمهور غنی در روز مراسم تحلیف خود سخنرانی طولانی و در عین جذاب ارائه نمود. دسته بندی و اولویت بندی او در سیاست داخلی و خارجی او را متفاوت از رئیس جمهور کرزی نشان می داد. به باور اکثر شهروندان کشور، اولویت بندی های در سیاست داخلی و خارجی بیانگر فهم و درایت او از سیاست و مناسبات قدرت بود. صحبت های رئیس جمهور غنی امید های زیادی را در دل شهروندان این کشور کاشت و زنده کرد. روند طولانی انتخابات امید شهروندان را پژمرده بود. امید را می شد در چهره های شهروندان در بازار دید. جنب و جوش اندکی که در بازار مشاهده می شد بیانگر همان امیدی بود که رئیس جمهور به مردم داده بود. حال صد روز از به کرسی نشستن رئیس جمهور غنی می گذرد، سوال این است که آیا رئیس جمهور غنی پایبند به سخنان خود بوده است و توانسته است شهروندان افغانستان را نسبت به آینده امیدوار کند. نوشتار کنونی در صدد بررسی صد روز نخست کاری رئیس جمهور غنی می باشد.

نوشتار کنونی به صورت مشخص کار های رئیس جمهور را به دو دسته ناکامی ها و موفقیت ها دسته می کند و کار های او را تلاش می کند بر محور همین دسته بندی بررسی کند.

اول: رئیس جمهور سخن از گماشتن افراد متخصص و شایسته در ادارات زده بود. او در مناظرات تلویزیونی، سخنرانی هایی که در ولایات مختلف کشور داشت به این مسئله بار ها اشاره داشت. اکنون که صد روز از به کرسی نشستن او می گذرد، تنها به این مهم پرداخته نشده است بلکه

جمهور شاید بخش شان مربوط به کارشکنی ها و قدرت طلبی های حلقه های دور و بر او باشد. اشتباه است اما اگر بپنداریم که رئیس جمهور مسئول معرفی شدن کابینه است. در کنار رئیس جمهور، رئیس اجرائیه و معاون آن ها نیز نقش دارد.

بنابراین، پرونده همه سران حکومت وادی ملی در صد روز نخست کاری خالی از موفقیت و دستاورد است.

حکومت وحدت ملی در کنار رئیس جمهور همانند صد روز نخست کاری خود شتاب زده عمل کند و کارهای خود را پیش از این که از دست او خارج شود، به صورت جدی و با هماهنگی با سایر اعضای دولت و بر سر راه اقدامات خود که برای حکومت وحدت ملی خطرناک و پر هزینه خواهد بود. معرفی نشدن کابینه بهانه ای دیگری خواهد بود که مخالفین از آن استفاده خواهند کرد و وضعیت را آشفته تر از وضعیت کنونی قرار خواهیم ساخت.

شاید با اغماض بتوان گفت که کارهای خارجی او را در بخش موفقیت کاری او شمرده اما تا هنوز دستاورد های سفر های او معلوم نیست. او به عربستان سعودی سفر کرد و به این کشور زمین را برای اعمار مدرسه دینی اختصاص داد.

شاید این مسئله برای معافله کاران جامعه یک دستاورد باشد اما به باور خیلی ها، رئیس جمهور در حقیقت پای سنگ رشد بنیادگرایی را در داخل خاک افغانستان گذاشت. شاید نتیجه این کار رئیس جمهور در سال های آینده نمایان گردد که چه دسته گلی به آب داده است.

سفر رئیس جمهور به چین را می توان تا حدودی خوشبینانه نگاه کرد. چین در ده سال آینده تبدیل به بزرگترین قدرت اقتصادی در جهان می شود. گسترش روابط با این کشور می تواند برای افغانستان دستاورد های اقتصادی در پی داشته باشد. اینکه چین چگونه افغانستان در حفظ ثبات

شاید این مسئله برای معافله کاران جامعه یک دستاورد باشد اما به باور خیلی ها، رئیس جمهور در حقیقت پای سنگ رشد بنیادگرایی را در داخل خاک افغانستان گذاشت. شاید نتیجه این کار رئیس جمهور در سال های آینده نمایان گردد که چه دسته گلی به آب داده است.

سفر رئیس جمهور به چین را می توان تا حدودی خوشبینانه نگاه کرد. چین در ده سال آینده تبدیل به بزرگترین قدرت اقتصادی در جهان می شود. گسترش روابط با این کشور می تواند برای افغانستان دستاورد های اقتصادی در پی داشته باشد. اینکه چین چگونه افغانستان در حفظ ثبات

شاید این مسئله برای معافله کاران جامعه یک دستاورد باشد اما به باور خیلی ها، رئیس جمهور در حقیقت پای سنگ رشد بنیادگرایی را در داخل خاک افغانستان گذاشت. شاید نتیجه این کار رئیس جمهور در سال های آینده نمایان گردد که چه دسته گلی به آب داده است.

سفر رئیس جمهور به چین را می توان تا حدودی خوشبینانه نگاه کرد. چین در ده سال آینده تبدیل به بزرگترین قدرت اقتصادی در جهان می شود. گسترش روابط با این کشور می تواند برای افغانستان دستاورد های اقتصادی در پی داشته باشد. اینکه چین چگونه افغانستان در حفظ ثبات

قرعه صلح و نقش چین

روح الله هاشمی

سراسری بر گفتار صلح تاکید کرده و هزینه صرف نمایند. در سوی دیگر طالبان نیز با چالش های چند بعدی دست و پنجه نرم می کنند.

سراسری بر گفتار صلح تاکید کرده و هزینه صرف نمایند. در سوی دیگر طالبان نیز با چالش های چند بعدی دست و پنجه نرم می کنند.

سراسری بر گفتار صلح تاکید کرده و هزینه صرف نمایند. در سوی دیگر طالبان نیز با چالش های چند بعدی دست و پنجه نرم می کنند.

سراسری بر گفتار صلح تاکید کرده و هزینه صرف نمایند. در سوی دیگر طالبان نیز با چالش های چند بعدی دست و پنجه نرم می کنند.

سراسری بر گفتار صلح تاکید کرده و هزینه صرف نمایند. در سوی دیگر طالبان نیز با چالش های چند بعدی دست و پنجه نرم می کنند.

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.

هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود.

مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله یانگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسؤول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله زکی
کاربکاتوریست: خالق علی زاده

دبیران: حسن زاده، محمد صالحی، علی اصغر زاهدی، مصطفی.
مسئول وب سایت: محمد علی بهرامی

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۷-۱۳۲

سرمقاله

علمای دینی و آنچه باید کرد

محمد رضا هویدا

کارکرد نهاد مذهب در همه جوامع قابل توجه بوده و باید بدان پرداخته شود.

مذهب در جوامع مذهبی نظیر افغانستان که به شدت به عقاید و باورهای مذهبی اعتقاد دارند و به تبع آن روحانیان و علما نیز نقش خود را در حوادث و مسایل سیاسی ایفا می نمایند، سازنده است.

در یکی از بزرگترین جنگ های قرن بیستم که شوروی سابق به افغانستان حمله نمود و پس از آن مردم افغانستان در مقابل تجاوز شوروی قیام کردند و با دادن میلیون ها شهید و مجروح و معلول و یتیم و مهاجر در نهایت متجاوزین را از افغانستان بیرون کردند.

اولین عاملی که باعث قیام شد و قیام مردم افغانستان را زنده و پر تحرک نگه داشت، مذهب و علمای دینی بودند.

هنوز هم علمای دینی با دخالت در مسایل سیاسی و اجتماعی قیام ها و حرکت های اجتماعی را در کشورهای اسلامی به وجود می آورند.

کمتر کسی است که متکر نقش علما در قیام های مردمی در کشورهای عربی در چند سال گذشته باشد.

کشورهای عربی در چند سال گذشته با وارد شدن به فاز جدیدی از حرکت های مردمی علیه حکومت های استبدادی شان، با الهام از تعالیم رهایی بخش دین مبین اسلامی و وارد شدن علمای اسلام در مسایل جدی سیاسی و حرکت های ضد استبدادی توانستند، چندین رژیم سیاسی استبدادی سابقه در منطقه را سرنگون سازند.

آنچه برای افغانستان مهم می باشد این است که شمار زیادی از مردم افغانستان جان خود را در عملیات های انتحاری و انفجاری و بمب گذاری های کنار جاده ای از دست می دهند.

در حالی که عملیات های انتحاری با اهدافی بعلا کور بیشتر مردم عادی را هدف قرار می دهند تا اهداف نظامی را.

و همچنین مابین گذاری ها و بمب گذاری های کنار جاده ای که هیچ تکنیکی میان اهداف وجود ندارد در اکثر موارد غیر نظامیان قربانیان اصلی این گونه شیوه های جنگی می شوند، چرا علمای دینی به صورت جدی وارد مسایل نمی شوند و نمی خواهند به معنای واقعی مسئله تروریسم و افراط گرایی را به صورت اصولی مورد بحث قرار دهند و مواضع شان را اعلام دارند.

در حالی که موارد زیادی بوده که ملا امامان و علمای دینی خود هدف انتحارگران و طالبان بوده اند و در موارد زیادی بوده که این بمب گذاری ها و عملیات های انتحاری در اماکن مقدس و مساجد بوده، چگونه علمای دینی نتوانسته اند مواضع شان را بیان کنند.

شماری از سیمینارها و کنفرانس ها و اعلام موضع ها، نیز که از سوی علمای دینی اعلام موضع شده، کم رصق و ضعیف بوده و نتوانسته تاثیر خاصی داشته باشد.

در حالی که علمای دینی حدی اقل کاری که می توانند انجام دهند این است که بحث در مورد تروریسم و راه های مبارزه تروریسم و افراط گرایی را تبدیل به یک گفتگو کنند و فضای را ایجاد کنند که در مورد مسایل داغ جهان اسلام بحث و بررسی جدی صورت گیرد.

ایجاد فضای گفتار در جامعه اسلامی در مورد مسئله افراط گرایی و تروریسم و انتحار و ... که سالانه صدها هزار کشته و زخمی می گیرد، یکی از اولویت های جامعه اسلامی است. وارد شدن نیروهای فکری تحمیل کرده به باوری مباحث و مسایل مورد ابتلا جامعه اسلامی منجر می شود.

دوری جستن از این مباحث و یا محدود ساختن آنها به محیط های بسته باعث می شود تا زمینه نگاه علمی به پدیده های جهان اسلام کاهش یابد.

افغانستان نیازمند توجه علمای دینی به مباحثی است که دیگران از آنها برای ضربه زدن به مردم افغانستان استفاده می کنند.

نباید به کسانی که معتقدند جهاد در افغانستان واجب است و باید به افغانستان بیایند و جهاد کنند در حالی که در کشورهای خودشان به نظام و قانون و قواعدشان احترام می گذارند، اجازه داده شود که افغانستان را در جنگ و خشونت نگاه دارند.

کارتون روز

کابینه حکومت وحدت ملی

بدون شرح

افغانستان The Daily Afghanistan

روزنامه

افغانستان Outlook AFGHANISTAN